

Oslo, den 14. mars 1941

Krigsversikt.

De omfattende krigsbegivenheter som etter alt å dømme står for døren, har over hele verden skapt en atmosfære av spenning og uro. Det ligger i luften en følelse av at når vi gjennom de voldsomme sammenstøtene til våren, vil vi ha passert det store vendepunktet, og at ikke bare de krigførende statene, men også de få som enda er nøytrale, vil befinne seg i en helt ny situasjon. Vi går uten tvil inn i en spennende og betydningsfull tid, men nå mer enn noen sinne gjelder det at vi verger oss mot rykter og kortsiktig optimisme. De fascistiske voldsmenn kan enda i noen tid herje rundt om i verden, men dagen for deres tilintetgjørelse rykker stadig ubønnhørlig nær.

Det foreligger overordentlig få sikre fakta når det gjelder de forberedelser som utvilsomt treffes av alle parter. Men så meget må vi kunne gå ut fra som sikkert: Sovjetsamveldet vil ikke tillate Tyskland å være ellene med å ta offensiven, og England vil ikke helt innskrenke sin deltagelse til rent forsvar og til forsendelse av krigsmateriell. U.S.A. har bebudet en ualmindelig aktiv krigsinnsats i Europa, og det foreligger planer for bestemte japanske operasjoner i denne sammenheng.

Det er ingen vektige grunner som taler for at en kan vente noen avgjørelse av krigen i år; men både av indrepolitiske og rent militære grunner er det nødvendig for Tyskland å innlede et voldsomt konsentrert angrep, som kan bringe nye tyske seire. En kan riktignok med noenlunde sikkerhet gå ut fra at Tyskland ikke vil nå sine hovedmål: oljen i Kaukasus og Den nære Ørken, og gjennombruddet til Det indiske hav. Men lykkes det for tyskerne å oppnå betydelig fremgang, som kan berolige det tyske folk og som skaffer dem gode defensivposisjoner, kan krigen komme til å vare lenge, og det er dette de kommende kamper vil dreie seg om.

En kan regne med at tyskernes offensiv vil ha sitt tyngrepunkt på sørfronten med sikte på gjennombrudd til Kaukasus, og at de samtidig vil innlede et omfattende angrep i det østlige Middelhav med utgangspunkt både i Libya og Sørøst-Europa. Den tyrkiske pressen er helt preget av det forestående tyske angrepet, og det finner fremdeles sted omfattende militære forberedelser i landet.

Det andre mulige hovedsentret for krigsbegivenhetene er Ishavsveien til Sovjetsamveldet. Her kan en fremdeles bare bygge på almindelig resonnement og løse rykter, men så meget kan en i hvert fall gå ut fra som sikkert at kampene i nord vil øke i omfang og betydning i løpet av våren.

Alt tyder på at det i England gjøres forberedelser til et fremtidig støt med betydelige troppestyrker, men en gjør sikkert retttest i å regne med at en slik aktiv innsats vil finne sted i forholdsvis beskjedent omfang. Alt i alt er det grunn til å anta at Englands væsentligste innsats under de kommende storkamper vil komme til å bestå i en sterkt utvidet hjelp til Sovjetsamveldet, og i en flyoffensiv over Tyskland av ganske andre dimensjoner enn tidligere.

Den engelske flyoffensiven er innledet i løpet av den siste uken med omfattende angrep på rustningsindustrien i Tyskland og tysk-okkuperede områder. Angrepene på rustningsfabrikkene i nærheten av Paris den 1. mars, gir oss et bilde av det som vil komme til å skje. Samme dag som tyskerne hevdet at det knapt fantes rustningsindustri omkring Paris, offentliggjorde de ~~Ekstra~~ selv i referater fra Riom-prosessen, hvor Daladier ble angrepet for ikke å ha desentralisert den franske rustningsindustrien, men latt tyngdepunktet få ligge i et belte rundt Paris. Wichys sendemann i Paris, de Brion, er uforvarende kommet til å veike tyskernes raseri ved å meddele at 50 000 arbeidere er blitt arbeidsledige ved ødeleggelsen av Renault-verkene, som produserer panservogner for tyskerne.

Bortsett fra en voksende underlegenhet i lufta, er tyskerne neppe avgjørende militært svekket. Derimot er det tydelig at vanskelig-

hetene når det gjelder å skaffe kvalifisert arbeidskraft til krigsindustrien, begynner å bli meget vanskelig. Det treffes nå drastiske forholdsregler for å skaffe arbeidere fra de okkuperte land, - forholdsregler som vi også her i landet vil få stiftet bekjenshet med, men det mest oppsiktsvekkende er likevel beslutningen om å hente russiske fagarbeidere til de tyske rustningsfabrikkene. Fagarbeiderne er sikkert mest opplyst av alle lag i det russiske folk, og det er all mulig grunn til å tvile på at Hitler vil få særlig glede av dette tilskuddet til sin arbeidskraft. - Det andre store problemet for tyskerne er oljen, som etter pålitelige beregninger vil føre store vanskeligheter om ikke spørsmålet er løst i løpet av få måneder.

Det fjerne Østen.

Krigen med Japan har nå vart i 3 måneder, som i tett rekkefølge har brakt en serie sensasjonelle japanske seire. Japanerne har ~~xxxxxxx~~ sikret seg kontrollen over hele det vestlige Stillehavet fra Japan til Australia, fra Gilbert-øyene til Irrawaddy - et område med veldige naturrikdommer, som det vil være uhyre vanskelig for de allierte å gjenerobre. Det kan gis mange slags kommentarer til forløpet av begivenhetene, men det er neppe tvil om at de allierte i høy grad har undervurdert Japans styrke, og at en riktigere forhåndsanalyse vilde ha ført til andre militære disposisjoner. De allierte trodde at krigen i Kina hadde utmattet japanerne langt mere enn tilfellet var, at de store avstandene ville tvinge japanerne til en langsom og forsiktig krigsførsel, og at det derfor ville være tilstrekkelig tid til å utbygge baser på dette område, hvorfra de kunne rette dødelige slag mot Japan. Det som hittil har skjedd i Stillehavet har vært en pinlig overraskelse, men ingen katastrofe. Det har overbevist de allierte om motstanderens kampevne og har forhåpentlig også hindret den fortløpende undervurdering av Tysklands styrke og stoppet de uheldige ryktene om at et tysk sammenbrudd er forestående.

Kampene på Java har brakt en av de alvorligste skuffelser. De varte i 9 dager, mens de allierte i allfall hadde håpet på en frist på en måned. Det lyktes japanerne i løpet av et sjøslag å fjerne enhver trussel fra de alliertes flåtestyrker i Java sjøen, og med en voldsom flyinnsats også å erobre et fullstendig herredømme i luften til tross for at de allierte styrkene på Java hadde stilt store forhåpninger til sitt flyvåpen. Japanerne kunne uhindret landsette nye styrker, slik at de i løpet av få dager hadde en fem-dobbelst overmakt. Javas forsvar manglet i høy grad moderne krigsmateriell, og det viste seg at de slett utdannede innfødte styrkene helt ble satt ut av spillet av de velbevapnede japanske troppene. Det meldes at japanerne landsatte mellom 35 til 40 000 mann som med noen rett kunne kalles soldater.

En må håpe at de erfaringer som de allierte har høstet gjennom kampene på Java vil bli nyttiggjort på en effektiv måte. Noe av det viktigste er her forholdet til den innfødte befolkning, som de allierte nå tar opp til grundig revisjon. Det er ingen fjær i hatten for den europeiske befolkning og kolonipolitikk at et par hundre tusen japanere i løpet av vel en ukes tid kan erobre et land på vel 50 millioner mennesker, - som på ingen måte er japanerne vennligsinnet, mens krigen i Kina på den andre siden har vist at det nytter sely for slett bevapnede og slett utdannede tropper å gjøre motstand når de vet hvad de kjemper for. Engelskmennene er fast bestemt på at det samme ikke skal gjenta seg når det gjelder forsvaret av India, og løsningen av det Indiske spørsmålet er dermed blitt en av de viktigste krigsoppgavene.

Hvor japanerne nå slår til, vet en ikke, men det er ingen grunn til å anta at de skulde være istand til både å fortsette offensiven i Burma og gå til angrep på Australia. Australia er ikke lett å forsvare og det har ikke særlig store troppestyrker. Det beste forsvaret er utvilsomt de lange forbinnelseslinjer som japanerne må oppretholde. Det er de alliertes mening å gjøre Australia til hovedbassis for kampene i det vestlige Stillehavet, og det gjelder derfor for japanerne å slå til

før de amerikanske flåtestyrker er kommet frem.

Den 8. mars bestemte engelskmennene seg for å rømme Rangoon uten kamp for å unngå omringning til tross for at japanerne ennå var 60 km. fra byen. Erobringen av Rangoon er av stor betydning, ikke så meget for de fortsatte kamper i Burma som på grunn av de kommende flåteaksjoner i Den bengalske Bukt. Noen kapitulasjon i Burma vil ikke komme på tale og det vil være en absolutt forutsetning for en alliert offensiv mot Japan at Burma er gjenerobret. Til øverstkommanderende i Burma er oppnevnt en av Englands dyktigste yngre generaler, Alexander, som ledet tilbaketoget ved Dunkerque. En ny front er blitt opprettet nord for Rangoon, og japanske styrker som er rykket fram til Irrawaddy-elven er blitt slått tilbake. En japansk styrke rykker nå nordover langs Sittoung-elven i retning av Mandalay. De kinesiske styrkene er rykket inn i Thailand fra nord, står nå halvveis mellom grensen og byen King-Mai.

De tap som de allierte har lidt i Det fjerne Østen vil ha alvorlige følger for hele krigsførselen. Likevel gjelder det å legge de rette dimensjonene inn i vurderingen. Det gjelder å holde fast ved at det er Tyskland som er den farligste fienden, såvel for de xx europeiske allierte som for U.S.A. Japanernes krigsførsel er effektiv, men den medfører alvorlige tap som ikke kan erstattes. Tross seirene vil Japan stadig svækkes, og når tiden er inne, eventuelt når Tyskland er beseiret, vil det avgjørende angrepet kunne innledes fra Kina og Sovjetsamveldet.

Østfronten.

I den siste uken har kampene øket i heftighet, og det ser ut som om kampene nærmer seg et kritisk stadium. Begge parter begynner å kaste inn større styrker i kampene om de viktigste støttepunktene. De offisielle russiske kommunikkene er meget nøkterne, og vokter seg vel for å gi grunnlag for noen overvurdering av betydningen av det russiske vinterfelttoget. De fastslår at det viktigste som er oppnådd, er at tyskernes frammarsj er stoppet, men påstår ikke at tyskerne har lidt noe katastrofalt nederlag.

Det er fra offisielt russisk hold gitt en oversikt over den omtrentlige frontlinjen, i den utstrekning en i det hele kan tale om noen egentlig frontlinje. Oversikten viser at fronten går atskillig lenger øst enn uoffisielle kilder har gitt inntrykk av. Ex Meldingene om de russiske framstøtene langt inn i Kvitte-Russland, over jernbånen Don-Nevel og vest for Ilmen-sjøen, har sannsynligvis faktisk i russiske patruljers kortvarige tokt inn i fiendens område, mellom fiendens hovedstyrker. Oversikten trekker opp en frontlinje som går fra Schlüsselburg, øst om Ilmen-sjøen, over Staraja Russa til Toropez og Jotkino øst for Veliki Luki, gjør en bue rundt Rsjev og Vjasma øst for Vjasma til Sytsjevka midtveis mellom Vjasma og Kaluga, vestover til Dorogobuzj og tilbake til Ljudinovo og Bolshov, øst for Orel, Kursk og Charkow, videre i en bue vest for Krasnograd, Losvoja og Kurachovska, og så øst for Stalico og Teganrog.

Den skjerpede kampsituasjon gjelder fortrinnsvis fem viktige øvsnitt. Lengst i nord trues forbindelsen til Leningrad gjennom det voldsomme slaget omkring Staraja Russa, hvor den innesluttede 16. arme fremdeles gjør motstand til tross for at dens kampevne er atskillig svekket. Russiske styrker rykker samtidig fram sørvest for Ilmen-sjøen.

Det viktigste slaget pågår fremdeles på midtfronten, hvor russerne truer med å avskjære forbindelsen mellom Smolensk og Vjasma og å inneslutte et tysk område på 25 000 kvkm., hvor en antar at det befinnes seg 150 000 tyskere. Lykkes denne russiske manøveren, vil tyskerne være tilføydd et nederlag av større dimensjoner enn noe som hittil er skjedd på Østfronten. Innenfor dette område trues dessuten særlig Rsjev, hvor det skal befinne seg ca. 50 000 tyskere. Det har lyktes tyskerne å skaffe seg en smal korridor gjennom den russiske ringen. Vjasma er nå utsatt for et stadig bombardement av russisk artilleri.

Hårde kamper foregår dessuten på avsnittet Orel-Kursk-Charkow, hvor russerne hittil har hatt temmelig liten fremgang. Både Orel og Charkow blir nå beskyttet av russisk artilleri. Særlig får en inntrykk av at Orel er utsatt.

Det russiske angrepet som satte inn ved Donetz, midtveis mellom Charkow og Kramatorsk, har spredt seg ut som en vilje og truer nå både Poltava og Dnjepropetrovsk, mens en tredje arm rykker sørover for å søke å nå Asov-havet og avskære de store tyske arméene i Mariupol-Taganrog-Stalino-avsnittet. Situasjonen her er noe uklar, det kan se ut som om russerne her spiller et høyt spill og at de, om de ikke klarer å gjennomføre angrepet, risikerer å bli fanget i en sekk, men på den andre siden er den tyske nervøsiteten når det gjelder utviklingen på sørfronten, temmelig merkbar.

På Krim foregår det fremdeles voldsomme kamper, som har brakt russerne noen fremgang men det ser ikke ut som situasjonen ennå er farlig for tyskerne, som tydeligvis har et fast grep på de sentrale delene av halvøya.

Når det gjelder finskefronten, er meldingene enda mere sparsomme, men det er tydelig at det i Finland selv foregår ganske betydelige ting, som kan oppfattes som en tautrekning mellom finnene og tyskerne om den videre krigsførselen. Det er åpenbart finnenes oppfatning at de nå har nådd sine krigsmål, og at de dessuten i alle fall er ute av stand til å fortsette sin offensive kamp.

Når en skal vurdere utsiktene til den kommende våroffensiven, gjør en alt i alt rettst i ikke å overvurdere betydningen av vinterens kamper. Uten å innlate seg på farlige spådommer, kan en hevde at tyskerne ikke vil kunne nå sine mål, men det behøver ikke å bety at tyskerne i vår vil bli tilføyd noe direkte nederlag. Dette vil etter all sansynlighet først kunne skje, når Sovjetsamveldets allierte er istand til å kunne kaste hovedtyngden av sine styrker inn i kampene.

vVv

Røde Kors er stripet - meld dig ut.

Landsstyret i Norges Røde Kors har bøyet sig for Innenriksdepartementets ønske om å få innsatt nazisten, direktør Olaf W. Fermann som visepresident i Norges Røde Kors. Landsstyrets svarskrivelse til departementet lyder: Tiltross for at Landsstyret er av den oppfatning at Norges Røde Kors har oppfylt sin oppgave og utført sitt arbeide i henhold til de retningslinjer som er trukket op for Røde-Kors-arbeidet, har Landsstyret funnet å måtte ta Departementets ønske om å innsette direktør Olaf W. Fermann, Oslo som visepresident tilfølge. En skal i denne forbinnelse være klar over to ting: 1) Landsstyret har gitt efter for et ønske fra nazistenes side. Selvsagt har det vært under sterkt press, men det er av viktighet å fastholde at styret istedetfor å sette hårdt imot hårdt og nedlegge sitt hverv har gitt efter for et ønske. 2) Direktør Fermann er en av de sjofleste forrædere vi har. I sig selv en helt ubetydelig person men et ypperlig redskap for tyskerne og NS. Hans båter lå på havna 8. april, fullastet med tyskere, og selv stod han parat den 9de som en av de første som hjalp tyskerne iland. Landsstyret begrunner sin handlemåte med at Røde Kors står i en særstilling. Det gjelder her syke mennesker, fangene som blir pint i fengslene (det blir de på tross av R.K.) og alle de tusener som gjennom Røde Kors opplysningstjeneste blir hjulpet. Styret hevder at det vilde være å svikte, hvis det for en så forholdsvis liten sak som at det har fått en enkelt nazist inn i styret, vilde velte hele Røde Kors arbeidet. Herr Fermann representerer jo bare en stemme. (Hertil er å bemerke at han representerer den stemmen som kan ha noe å si.) Landsstyret i Norges Røde Kors snakker om at det gjelder syke mennesker. Men det glemmer i sin kortsynte humanitet at det gjelder mere enn det: Det ~~gjækkækk~~ glemmer at det idag står om et være eller ikke være for hele

det norske folk. Det er blåst til en åndelig kamp her i Norge; en kamp hvor Høyesterett i sin tid gikk i spissen, og hvor lærerne, prestene og juristene nå enstemmig og uten å nøle slutter opp - uten hensyn til hvad de utsetter seg og sine for av nød, savn og redsler. De har forstått hvad Landssyret i Norges Røde Kors ikke har forstått: at det er den åndelige kamp som er den primære. Skal ikke ofrene som er gjort hittil (husk dem som ble pint ihjel, som ble skutt) være forgjeves, så må alle hensyn vike og alt må settes inn for å føre den frem til seier. Meld dig ut av Røde Kors.

vVv

Var forsiktig.

I Trondheim er 54 av byens beste folk blitt arrestert fordi de har understøttet fangers pårørende. En liste med bidragsydernes navn ble funnet. La det pånytt være en lærepenge: Skriv ikke opp navn. Snakk ikke til noe menneske om at du gir penger eller mottar penger.

vVv

Juristenes front er fast.

Advokatene Leif B. Rode og Svend Arntzen har vært innkalt til Riisnæs innledning av at juristene enstemmig har nektet å gå inn i det nye advokatforbund. Riisnæs uttalte at hadde han visst hvor samlet juristene stod, vilde han ikke tatt saken på spissen, men når den først var igang, vilde han føre den to the bitter end. Han truet med avsettelse, med å frata juristene retten til å praktisere og tilslutt med å sende dem til Russland.

Advokatene har imidlertid 13/5 sendt Justisdepartementet følgende brev: "Da jeg ved å stå som medlem av Norges Advokatforbund vilde medvirke til en utvikling som strider mot de rettsprinsipper jeg har bygget min sakførervirksomhet på, og da jeg av samvittighetsgrunner ikke kan være med på dette, finner jeg å måtte meddele at jeg ikke kan betrakte mig som medlem av forbundet. Det er mitt ønske å fortsette min virksomhet som sakfører (advokat, høyesterettsadvokat) og å stille den pliktige sikkerhet.

vVv

Biskop Berggrav,

er blitt jaget ut av Bispegården. Tiltross for at bispinnen ligger meget alvorlig syk av kraniebrudd, fikk biskoppen ordre om å være ute av bispegården på noen få dagers varsel. -

vVv

Arbeiderne går påny til kamp. Nå har de nektet å betale kontingent til fagforeningene.

vVv

I Reichskommisariatet forteller en av funksjonærene med et spotsk smil har de inngått veddemål om hvorlenge NS vilde beholde makten, hvis tyskerne reiste herfra. En gruppe holder på at NS vilde klare det i 2 timer, en annen gruppe på hele 5 timer.

vVv

Syke pasienter ved Rønvik sisykeasyl, som tyskerne har beslaglagt er blitt sendt den lange vei til Oslo. Det var så mange at 2 busser og en lastebil måtte møte opp for å hente dem på stasjonen i Oslo. Ikke mindre en 17 pl. og vokterne måtte til for å ordne med transporten.

vVv

Finnland.

Forbitrelsen mot tyskerne i Finland er nesten likeså stor som i de okkuperte land. Det meldes at finnene fører kampen på den nordlige front praktisk talt alene. Tyskerne svikter fullstendig i nærkamp og i skogterreng hvor de ikke kan bruke tanks. Det russiske utstyr, både tanks, ammunisjon og beklédning er såvel det finske som det tyske helt overlegent. Finnene tror ikke på våroffensiv og mener at hvis tyskerne gjør noe så desperat er den på forhånd dømt til å mislykkes. For finnene er stillingen trøstesløs. De har ikke en mann mer å sette under fanene. Civiladministrasjonen er overtatt av tyskerne og der er streng tysk presseensur. Til dette kommer at det ikke fins folk til å gjøre vårbørdet og såkornet spises opp, da det ikke fins annet korn.

vVv

Lærernes kamp.

Hvor enige lærerne i Oslo står i kampen mot NS forsøk på undertrykkelse ser man av følgende tall: Ved Oslo folkeskoler har 700 lærere nektet å gå inn i Lærersambandet mens bare 27 er gått inn. Ved de høyere skoler er 10 gått inn som medlemmer mens 266 har nektet. Altså 966 mot 37 eller over 96 % av lærerne i Oslo har vist sig som ekte nordmenn.

De tidligere arresterte overlærere i Oslo slapp ut av fengslet noen dager for atter å bli arrestert igjen med undtagelse av overlærer Wiborg.

Direktoratet for Arbeidsformidling og Arbeidsløshetsstrygd har den 9. mars sendt 75 lærere, som av angivere ved de respektive skoler i Oslo og Aker er utsett til straffarbeid for å ha nektet å stå som medlem av det såkalte Lærersamband følgende brev: "Efter ordre fra Socialdepartementet innkalles de herved med hjemmel i forordning av 9/7-41 § 1 til å ta arbeid for Statens Veivesen fra onsdag den 11. mars 1942, da De må møte på Uranienborg skole, Briskebyveien 7, kl. 12. Pålegget gjelder i 3 måneder. Lønn etter Veivesenets tariff, foruten dekning av utgifter ved første gangs reise og tilbakereisen. De gjøres uttrykkelig oppmerksom på at det etter forordningen § 6 er forbundet med straffansvar ikke å etterkomme pålegget. Hvis de fortsatt eller uaktsomt undlater å bringe med nødvendig arbeidsutstyr som De har eller har adgang til å skaffe, kan det bli å anse som overtredelse av pålegget". Ifølge dette pålegg møtte lærerne til lægeundersøkelse 11. ds. Undersøkelsen ble foretatt av nazileger, og i bygning av vrimlet det av hirdpøbel og statspoliti i fullt feltmessig utstyr. Etter undersøkelsen fikk lærerne gå hver til sitt, men ble pålagt meldeplikt på Uranienborg skole hver dag mellom kl. 12 og 2. Inntil nærmere ordre blir gitt.

vVv

Til norske foreldre

Den 7. februar 1942 utstedte Quislings forræderregjering fra kongens slott i Oslo en "lov" om nasjonal ungdomstjeneste. Etter den skal alle norske barn mellom 10 og 18 år daglig påvirkes av NS agitatorer, som er utlært i Tyskland, og barna skal oppdras i deres ånd. Den 9. februar kom så forordningen om skoleordningen og lærerstanden. Lære bøkene skal omskrives i "den nye tids ånd".

Det er ikke vanskelig å forstå hvor NS vil hen med dette anslaget. De har ikke kunnet knekke oss i frontalangrep og velger derfor å falle oss i ryggen ved å prøve å røve fra oss de tapre og lojale ungene våre. De tror de kan forsumpe alt åndelig liv ved å fordreie sannheten for oss, i skole, i presse, i bøkene. Vi skal bli kvalt av løgn og bedrag, så vi tilslutt blir sløve av mangel på frisk luft.

Millioner av tyske foreldre sto overfor det samme problem i 1933 ved Hitlers maktovertagelse. De trodde også at de kunne bevare sine

barns sjel frelst gjennom denne påvirkning. Resultatet kjenner vi alt for godt. Ikke bare barna ble ~~oppdratt~~ oppdratt til overbeviste troende nazister, men foreldrene ble påvirket av barnas begeistring for det nye slik at de selv gikk over, eller de sank hen i dypt mismot og holdt opp å reagere i det hele tatt. Gjennom pressen, som ble ensrettet, gjennom skolen, som drev propaganda, gjennom skolebøkene, som ble forfalsket, og gjennom nazistenes ungdomsorganisasjoner ble det tyske folk ensrettet i nazismens ånd.

For å forstå dette må vi kjenne til hvordan ungdomsarbeidet legges an:

I Tyskland begynner propagandaen i 6 års alderen, og det er dit de norske nazistene vil, hvis de bare får tid på seg. Til å begynne med var ungdomstjenesten frivillig, men senere ble den obligatorisk. Nå står alle barn i Hitlerjugend eller i Bund der deutschen Mädel mellom 6 og 10 årsalderen. Først drar barna på skolen, hvor de foruten undervisning i almindelige fag med forfalskede historiebøker og tyskboøker får daglig propaganda, akkurat slik som NS nå vil ha det. Etter skolen hjem til middag, hvor de sluker maten fordi de snart skal avgårde til den lokale ungdomsavdeling. Her foregår den virkelige propaganda. En må ikke tro at barna sitter å hører på timelange kjedelige foredrag. Nei, her blir ungenes lyst til lek og morro stillt tilfreds. Det arrangeres all slags underholdning, teater, kino, musikk og sang, turer og utflukter, sport og etter sport. Bare ved siden av snikes propagandaen inn i barna. Lederne har lært hvordan de skal vinne barnas tillit. Litt etter litt kommer barna under deres innflytelse.

Barna og lederne har fem minutters fortrolig samtale: "Hvordan har du det hjemme? Hva sier far og mor til det du forteller? Hva snakker dere ellers om hjemme?" Hvis barna kan fortelle noe hjemmefra, blir de forfremmet får ærestegn o.l. Det stimulerer og får andre barn til å høre bedre etter i sine hjem. NS-lederne spekulerer i at mange barn kjeder seg i byene og utnytter den naturlige motsetning mellom barn og voksne, som er et normalt fenomen i visse alderstrinn.

Etter møtene kommer ungene trette hjem, sluker maten, farer gjennom leksene og stuper i seng. Hver sin dag og hver ferie blir organisert, og barna må være med. Foreldrene får simpelthen ikke tid til å påvirke barna sine. De mister kontakten med dem. Det forekommer ikke sjelden at foreldrene blir angitt av sine egne unger. Det er en vanlig foreteelse at foreldrene hysjer i samtalen når de hører barna i trappen.

Det værste er allikevel at barna, godtroende og naive som de er blir troende nazister fordi propagandaen gjøres så lurt og snikende, slik tro er utilgjengelig for fornuft. Det kan ta år og dag før en slik oppdragelse kan gjøres god igjen. Forræderregjeringen med Quisling i spissen kopierer den tyske nazisme og de tyske ungdomsorganisasjoner slavisk og til hver minste detalj. Ja de har sendt sine unge folk ned til Tyskland for riktig å studere den infernalske teknikk. De begynte med dette før 9. april 1940 og har fortsatt siden. For at opplæringen skal bli helt fullstendig er det sendt opp veileder fra Tyskland (Gruppe Wegener).

Derfor har disse forordninger, hvis mening er å nazifisere Norge ad bakdøren, vakt en storm av forbitrelse i hele det norske folk. Alle føler at forordningen strider mot vårt innerste vesen og var dyreste samvittighet overfor våre barn.

I den anledning har biskoppene i landet sendt en henstilling K til Kirke- og undervisningsdepartementets sjef, hvor de ut fra religiøs innstilling påviser at forordningen om ungdomsorganisasjon frarøver hjemmene og familien deres hellige rett.

En overveldig majoritet av lærerne (som vi har nevnt før) har enkeltvis skrevet om dette til Lærersambandet.

Lærerne har på denne måten gått i bresjen og med nesten utrolig offervilje vist at de står last og brast med foreldrene. De første

trusler har vi alt sett i avisene. Det kan også nevnes at N.S. har stjålet febrilargangjen fra lærerne.

Vi kan håpe at biskoppenes, prestenes og lærernes aksjoner fører til at N.S. viker tilbake for å sette forordningen i kraft. Men vi må også være forberedt på at de går løs på ungdommen med obligatorisk innrullering av alle sammen i alderen 10 - 18 år. Det er her foreldrenes oppgave å stå vakt om fedrelandets ungdom.

Mange foreldre har ikke tenkt over hva Quislings forordning innebærer. De sier som så: "Ja, men barna blir jo ikke medlem av NS. Da er det vel ikke så farlig." Jo, det er farlig, fordi N.S. skjuler sin virkelige hensikt, nemlig å påvinke barna i stillhet og få stjålet dem over til seg. Om en tid blir nok medlemmene av organisasjonen automatisk medlem av N.S. Noen foreldre tar saken mindre alvorlig fordi de i stillhet regner med at vår befrielse skal komme snart. Det blir ikke faktisk menes disse. La oss håpe at det er sant, men vi må holde ut og stå fast for våre idealer og vår samvittighet selv om befrielsens time trekker ut. Skal vi virkelig svikte barna våre og la dem ta styrtet for vårt livssyn? Da har barna rett til å føle at far og mor ikke stod bak dem. Hvis far og mor derimot tar styrtet for barna, skaper det en varme og kontakt med foreldrene i barnas sinn som aldri kan overvinnas av Quisling og hans gjeng.

Noen foreldre slår seg tilro med at NS ikke har folk nokk til å organisere et slikt arbeid. Det er mulig, men de behøver heller ikke å gjennomføre saken i sin helhet med en gang. De kan f.eks. begynne med propagandamøter og propagandatog, som naturligvis skal filmes og anvendes i andre land. Skal vi oppleve den skjendsel at våre barn skal filmes som NS ungdom i tog forran Quisling? Føreren hilser på norsk ungdom!

Nei. Når oppgjøret dag kommer, skal ingen kunne si at vi foreldre var dumme så vi lot oss overliste, eller svake så vi sviktet. Barna har alt ved flere anledninger gjort en innsats ut fra sine varme og opprøpelige hjerter. La dem ikke skamme seg over foreldrene på befrielsens dag. Vi må være forberedt og ha vår samvittighetsarklaring klar. Til tilstelninger og møter i forbindelse med forordningen lar vi ikke ungene møte.

Vi må alle være enige om å uttrykke oss slik: Etter grundig prøvelse av vår samvittighet og ut fra vår dyreste overbevisning om nasjonale, moralske og religiøse verdier kan vi ikke la våre barn innrulle i N.S.U.F.s ungdomstjeneste eller la dem oppnåge etter slike idealer. Vi imtar denne holdning fordi vi elsker vårt land og vil bevare vår ungdoms selvstendighet, uhildet og åndelig sunnt

Vi er et lovlydig folk. Vi kjenner norsk lov og rett. Etter Haagerkonvensjonen har okkupasjonsmakten eller dens utøvende organer, Quisling og hans marionettregjering, ikke adgang til å fravike gjeldende lov og rett uten at rent militære behov forlanger det. Den har heller ikke adgang til å tvinge noen med vold og makt imot hans samvittighet. Det strider mot vår samvittighet og vår norske rettsfølelse og la våre barn bli medlem av N.S.U.F.

VVv

Lærere - elever, fortsatt undervisning, en.

NS siste "ordre" lyder på at lærerne forbyr å undervise barna privat. Ingen må ta hensyn til dette nye frekke forsøk på å undertrykke lov og rett. Undervisningen skal fortsettes - koste hva det koste vil. Nå er vi kommet til nærkamp i lærerstriden, og vi lar oss ikke stanse. Med sitt siste forbud vil NS forsøke å ta det endelige kveller-tak på åndslivet og talefriheten her i landet, men det skal ikke lykkes lærere, værg Norges ungdom. Stå hos dem i denne strid, som betyr mer enn livet. Hjelp dem og støtt dem.

VVv